

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatele **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, za účasti **H. L.**, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2004, č. j. 7 Az 45/2003 - 14,

takto:

I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2004, č. j. 7 Az 45/2003 - 14, **se zrušuje**.

II. Žaloba stěžovatele ze dne 27. 11. 2002, která byla Městskému soudu v Praze postoupena Ministerstvem vnitra dne 28. 1. 2003, **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení před Městským soudem v Praze.

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 14. 10. 2002, č. j. OAM-255/PR-06-2002, nebyl udělen H. L. (dále též „žadatel o azyl“) azyl z důvodu nesplnění podmínek stanovených v ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na žadatele o azyl nevztahuje překážka vycestování dle ust. § 91 zákona o azylu.

K opravnému prostředku (dnes posuzovanému jako žaloba) žadatele o azyl bylo rozhodnutí stěžovatele zrušeno rozsudkem městského soudu, když soud při svém rozhodování

aplikoval z úřední povinnosti ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž konstatoval, že rozhodnutí stěžovatele je nepřezkoumatelné a nekonkrétní.

Ve včas podané kasační stížnosti namítá stěžovatel stížní důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Uvedl, že rozhodnutí soudu je nesrozumitelné, protože soud shledal důvodnost žaloby v neexistujících žalobních důvodech a zašel tak při zrušení správního rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, což je v rozporu s ust. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť žadatel o azyl ve své žalobě nenamítl žádné konkrétní pochybení správního orgánu. Stěžovatel v dalším odkázal na správní rozhodnutí s tím, že se musel zabývat i předchozím správním řízením žadatele o azyl, neboť tento výslovně prohlásil, že důvody jeho žádosti o azyl jsou shodné s důvody jeho předchozí žádosti. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí městského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné (§ 103 odst. 1 písm. c/), nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné (§ 103 odst. 1 písm. d/), jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle ust. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

Podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. dospěje-li Nejvyšší správní soud k tomu, že kasační stížnost je důvodná, rozsudkem zruší rozhodnutí krajského soudu a věc mu vrátí k dalšímu řízení; jestliže již v řízení před krajským soudem byly důvody pro zastavení řízení, odmítnutí návrhu nebo postoupení věci, rozhodne o tom současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud. Není-li kasační stížnost důvodná, Nejvyšší správní soud ji rozsudkem zamítne.

S ohledem na dikci ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. citovaného výše přezkoumal Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí nad rámec stížních bodů, které jsou obsaženy v kasační stížnosti stěžovatele. V této souvislosti byl Nejvyšší správní soud povinen zabývat se dodržením procesních podmínek řízení před městským soudem, když došel k závěru, že tyto podmínky dodrženy nebyly. Žadatel o azyl zahájil řízení před městským soudem žalobou tohoto znění: „Podle práva o odvolání přicházím s úctou Vám předložit tuto žádost, abych Vás naléhavě poprosil o pomoc, ohledně mé situace. Tato žádost je Vám formulována na protest proti bezdůvodným, nemoudrým a netolerantním závěrům ze strany ministerstva vnitra. Jsem v ČR od roku 1992 a nikdy jsem nebyl obviněn v záležitosti krádeží, drog a jiné.Veškerá mé problémy se dají shrnout na jedné stránce ... Ministerstvo vnitra mě chce přesvědčit, že Alžírsko je demokratický stát! To není pravda. Žádám Vaší laskavost

o rozhodnutí v můj prospěch a o znovu shlédnutí mé žádosti.“ Jak je zřejmé z výše uvedeného textu, takováto žaloba nebyla vůbec způsobilá k projednání ve správním soudnictví, neboť v ní absentovala jedna ze základních náležitostí žaloby, kterou je dle ust. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobní bod, neboť jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (reprezentované zejména rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, sp. zn. 2 Azs 9/2003, publikovaným ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 113/2004 Sb. NSS), pokud žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, avšak pouze ve lhůtě pro podání žaloby. Vzhledem k okolnosti, že v takovém případě není dána zákonná povinnost soudu vyzývat žalobce k odstranění takovéto vady ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť takto široce pojímaná povinnost soudu by zjevně odporovala dispoziční zásadě a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován, měl městský soud poté, co uplynula zákonem stanovená lhůta pro podání žaloby, žalobu žadatele o azyl odmítnout dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek podmínek řízení.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že Městský soud v Praze pochybil, jestliže o žalobě proti rozhodnutí stěžovatele specifikovanému výše rozhodl meritorně, tedy jestliže věc přezkoumal a napadené rozhodnutí zrušil. Nejvyšší správní soud proto s ohledem na dikci ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. postupoval tak, že napadené rozhodnutí městského soudu přezkoumal i nad rámec důvodů stanovených v kasační stížnosti, neboť řízení před městským soudem bylo zmatečné, což zakládá jeho nezákonnost, pro kterou Nejvyšší správní soud toto rozhodnutí zrušil.

Vzhledem k výše uvedenému se Nejvyšší správní soud nezabýval stížními body stěžovatele.

S ohledem na dikci ust. § 110 odst. 1 s.ř.s., větu prvou za středníkem, rozhodl Nejvyšší správní soud současně o odmítnutí žaloby žadatele o azyl dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť v rozhodné věci nebyly splněny podmínky řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Z tohoto důvodu nemá jak stěžovatel, tak ani žadatel o azyl právo na náhradu nákladů řízení před městským soudem, ani před soudem kasačním.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu